KOMMISSIONENS BESLUT

av den 7 februari 2007

om den stödordning som Italien planerar att genomföra enligt artikel 60 i regionen Siciliens lag nr 17/2004 – nr C 34/2005 (f.d. N 113/2005)

[delgivet med nr K(2007) 284]

(Endast den italienska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2007/493/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a,

efter att i enlighet med nämnda artiklar ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig ([1]), och med beaktande av dessa synpunkter, och

av följande skäl:

I FÖRFARANDE

(1) Genom en skrivelse av den 9 mars 2005 anmälde de italienska myndigheterna till kommissionen i enlighet med artikel 88.3 i EG-fördraget en stödåtgärd som föreskrivs i artikel 60 i den regionala lagen nr 17/2004 som innehåller program- och finansieringbestämmelser för år 2005 (*"Disposizioni programmatiche e finanziarie per l'anno 2005"*).

(2) Genom skrivelser av den 29 mars och den 10 juni 2005 begärde kommissionen ytterligare upplysningar om den anmälda åtgärden.

(3) De italienska myndigheterna svarade genom en skrivelse av den 18 maj 2005, efter en påminnelse från kommissionen av den 27 april 2005, och genom skrivelser av den 12 juli och den 14 juli 2005.

(4) Genom en skrivelse av den 21 september 2005 underrättade kommissionen Italien om sitt beslut att inleda det förfarande som avses i artikel 88.2 i EG-fördraget avseende åtgärden.

(5) Kommissionens beslut om att inleda förfarandet offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* ([2]). Kommissionen uppmanade berörda parter att inkomma med synpunkter på stödet.

(6) Kommissionen har inte mottagit några synpunkter från berörda parter.

(7) Genom en skrivelse av den 10 november 2005, som registrerades av kommissionen den 15 november 2005, begärde de italienska myndigheterna att kommissionen skulle vilandeförklara förfarandet i avvaktan på EG-domstolens dom i mål C-475/2003 angående frågan om huruvida den regionala produktionsskatten (IRAP) var förenlig med artikel 33.1 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund ([3]). Begäran godtogs genom en skrivelse av den 2 augusti 2006 till följd av en begäran av den 11 juli 2006. Den 3 oktober 2006 förklarade EG-domstolen att den regionala produktionsskatten var förenlig med artikel 33.1 i direktiv 77/388/EEG ([4]).

(8) Genom en skrivelse av den 8 maj 2006, registrerad av kommissionen den 11 maj 2006, underrättade de italienska myndigheterna kommissionen om en ändring av artikel 60 i den regionala lagen nr 17/2004. De anförde vidare att åtgärden i fråga omfattas av kommissionens förordning (EG) nr 69/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse ([5]), inte endast fram till dess att kommissionen hade godkänt det, utan även *"för det fall kommissionen skulle fatta ett negativt beslut"*.

II BESKRIVNING AV ÅTGÄRDEN

II.1 Åtgärdens syfte

(9) Enligt de italienska myndigheterna är syftet med åtgärden att skapa incitament att upprätta nya företag och minska den befintliga klyftan mellan företag som är verksamma på Sicilien och de som är verksamma i andra regioner i Italien där levnadsstandarden är onormalt låg eller där det råder allvarlig brist på sysselsättning, enligt vad som anges i artikel 87.3 a i EG-fördraget.

([1]) EUT C 82, 5.4.2006, s. 71.
([2]) Se fotnot 1.
([3]) EGT L 145, 13.6.1977, s. 1.
([4]) EG-domstolens dom den 3 oktober 2006 i mål C-475/03, *Banca popolare di Cremona Soc. coop. arl mot Agenzia Entrate Ufficio Cremona*, ännu inte refererad i rättsfallssamlingen.
([5]) EGT L 10, 13.1.2001, s. 30.

(10) Vidare syftar åtgärden till att förbättra investeringsutsikterna på Sicilien, genom att förbättra säkerhetsnivån och brottsbekämpningen.

II.2 **Åtgärdens rättsliga grund**

(11) Artikel 60.1 i den regionala lagen nr 17/2004 föreskriver en sänkning av den regionala produktionsskatten med 1 % under 2005, 0,75 % under 2006 och 0,5 % under 2007 för kooperativ (närmare bestämt för "*società cooperative a mutualità prevalente*") enligt definitionen i den italienska civillagen ([6]).

(12) Genom artikel 60.2 i den regionala lagen nr 17/2004 utökas förmånen till att även gälla privata företag som tillhandahåller säkerhetstjänster enligt definitionen i det kungliga lagdekretet nr 773 av den 18 juni 1931, som föreskriver på vilka villkor juridiska och fysiska personer kan få tillstånd av prefekten (*il prefetto*) att tillhandahålla säkerhetstjänster för fast och lös egendom samt privata utredningstjänster ([7]).

(13) Sänkningarna av den regionala produktionsskatten har beslutats av de regionala sicilianska myndigheterna med stöd av den befogenhet att ändra skattesatsen som alla italienska regioner ges i den nationella lagen ([8]).

II.3 **Anslag för åtgärden**

(14) De italienska myndigheterna uppskattar att påverkan på budgeten av artikel 60 uppgår till ca 2 miljoner euro för hela perioden 2005–2007.

II.4 **Kumulering**

(15) Åtgärden i fråga kan inte kumuleras med stöd som mottagits enligt andra lokala, regionala eller nationella ordningar eller gemenskapsordningar för att täcka samma stödberättigande kostnader.

II.5 **Åtgärdens varaktighet**

(16) Den regionala lagen nr 17/2004 trädde i kraft den 29 december 2004, men artikel 60 föreskriver att åtgärden omfattas av reglerna om stöd av mindre betydelse till dess att ordningen har godkänts av Europeiska kommissionen. Genom en skrivelse av den 16 maj 2006 anförde de italienska myndigheterna att åtgärden omfattas av reglerna om stöd av mindre betydelse även för det fall att kommissionen fattar ett negativt beslut.

(17) Ordningen är tillämplig under tre beskattningsår, från 2005 till 2007.

III **SKÄL FÖR ATT INLEDA FÖRFARANDET**

(18) I sin skrivelse av den 21 september 2005 anförde kommissionen att det anmälda stödet utgjorde statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i fördraget eftersom stödet ges med statliga medel, är selektivt (då det är avsett för vissa sektorer och/eller vissa kategorier av företag), ger dessa företag en fördel i förhållande till andra företag som tillhandahåller samma tjänster och skulle kunna snedvrida konkurrensen och påverka handeln mellan medlemsstaterna.

(19) Ett av skälen för att inleda förfarandet var att kommissionen inte kunde utesluta att åtgärdens påverkan på handeln mellan medlemsstaterna stred mot det gemensamma intresset, bland annat med hänsyn till att stödmottagarna inte behöver kompensera för sådana snedvridningar.

(20) Kommissionen tvivlade vidare på att åtgärden uppfyllde kraven i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd för regionala ändamål ([9]) (nedan kallade "riktlinjerna"). Enligt anmälan skulle åtgärden innebära att driftsstöd ges till sicilianska kooperativ och säkerhetsföretag.

(21) Enligt punkt 4.15 i riktlinjerna kan driftsstöd beviljas under förutsättning att det är motiverat på grundval av stödets art och dess bidrag till den regionala utvecklingen och under förutsättning att dess nivå står i förhållande till de nackdelar som det är avsett att kompensera för. I detta hänseende tvivlade kommissionen på att de italienska myndigheterna hade lyckats motivera stödet genom att påvisa nackdelarna och bedöma deras betydelse.

(22) Kommissionen uttryckte tvivel om huruvida driftsstödet enligt artikel 60.1 i den regionala lagen nr 17/2004 var förenligt med den gemensamma marknaden på den grunden att det skulle bidra till att skapa nya företag och minska skillnaderna mellan de sicilianska företagen och företag som är verksamma på andra platser i Italien. I detta hänseende noterade kommissionen att kopplingen mellan sänkningen av den regionala produktionsskatten för alla kooperativ och skapandet av nya företag inte är klar, och att de italienska myndigheterna inte har förklarat detta närmare.

([6]) Avsnitt VI, bok V i civillagen (*Titolo VI del Libro V del Codice Civile*), ändrat genom artikel 8 i lagdekret nr 6/2003 av den 17 januari 2003.

([7]) Avsnitt IV i kungligt lagdekret nr 773 av den 18 juni 1931, i dess lydelse efter senare ändringar och kompletteringar. Prefekten kan avslå en begäran om tillstånd även med beaktande av antalet och omfattningen av redan befintliga företag.

([8]) Lagdekret om regional produktionsskatt, nr 446 av den 15 december 1997.

([9]) EGT C 74, 10.3.1998, s. 9.

(23) I anmälan anförde de italienska myndigheterna att de sicilianska företagen har en strukturell nackdel eftersom Sicilien är en öregion som tillhör gemenskapens yttersta områden och ligger långt ifrån de ekonomiska centrumen på fastlandet. Kommissionen noterar i detta hänseende att med de yttersta områdena avses de områden som räknas upp i den uttömmande förteckningen i förklaring nr 26 om regionerna i gemenskapens yttersta områden, som är fogad till fördraget om Europeiska unionen ([10]). Stödet förefaller vidare inte lämpat att lösa problem som hänger samman med Siciliens ökaraktär, eftersom det inte har något samband med de tilläggskostnader som har samband med det faktum att Sicilien är en ö, t.ex. transportkostnader.

(24) De italienska myndigheterna har vidare hävdat att den övervägande förekomsten av mikroföretag medför högre investeringskostnader och större arbetskraftsanvändning; kostnaden för arbetskraft och skuldsättning utgör en stor del av beskattningsunderlaget för den regionala produktionsskatten, vilket därmed ger de sicilianska företagen en nackdel. Kommissionen har noterat att även om Siciliens ekonomiska problem berodde på den stora förekomsten av mikroföretag, och de konsekvenser som detta för med sig, är en generell sänkning av den regionala produktionsskatten för kooperativ av alla storlekar inte en lösning, eftersom den inte är riktad mot mikroföretag. Stöd bör inte heller ges till enbart mikrokooperativ.

(25) Kommissionen har också betonat att de skillnader mellan de effektiva skattesatserna som de italienska myndigheterna hänvisar till uppstår vid alla typer av skatter, med hänsyn till deras natur. Detta förefallet dock inte vara ett tillräckligt skäl för att bevilja statligt stöd som är olika stort beroende på vilken typ av företag det är fråga om och de italienska myndigheterna har i detta ärende inte lagt fram några konkreta bevis för att kooperativen förfördelas av höga effektiva regionalskattesatser.

(26) Kommissionen uttryckte vidare tvivel kring riktigheten av de uppgifter som de italienska myndigheterna använder för att visa att ett ”normalt” sicilianskt företag, med en omsättning på mindre än 10 miljoner euro och färre än tio anställda, som är verksamt i industrisektorn (med undantag för kemi- och petrokemiföretag), IT-sektorn och turism/hotellsektorn betalar högre regional produktionsskatt än ett ”normalt” företag i Lombardiet med jämförbara förutsättningar. Eftersom stödet enligt artikel 60.1 i den regionala lagen nr 17/2004 är avsett för kooperativ av alla storlekar och inom alla sektorer, kan uppgifter som endast rör företag med en omsättning på mindre än 10 miljoner euro och färre än tio anställda med verksamhet inom industrisektorn (med undantag för kemi- och petrokemiföretag) inte användas för att visa att åtgärden är proportionerlig.

(27) Andra tvivel rörde de upplysningar som de italienska myndigheterna hade lämnat för att visa att driftsstödet i artikel 60.2 i den regionala lagen nr 17/2004 är förenligt med den gemensamma marknaden.

(28) I anmälan gjorde de italienska myndigheterna gällande att artikel 60.2 i den regionala lagen nr 17/2004 skulle bidra till att förbättra investeringsutsikterna på Sicilien genom att förbättra säkerhetsnivåerna och brottsbekämpningen. De italienska myndigheterna har betonat att ett genomsnittligt säkerhetsföretag på Sicilien betalar högre regional produktionsskatt än ett genomsnittligt företag som är verksamt i andra regioner av Italien, dels för att förhållandet mellan arbetskostnader och nettoproduktionsvärde i genomsnitt är högre för de sicilianska säkerhetsföretagen än för företag i andra regioner i Italien, dels på grund av den rigida sicilianska arbetsmarknaden, som kännetecknas av en låg personalomsättning.

(29) I detta sammanhang vidhåller kommissionen att kopplingen mellan artikel 60.2 i lag nr 17/2004 och förbättringen av investeringsutsikterna på Sicilien genom en ökad säkerhetsnivå och skälen för varför de sicilianska säkerhetsföretagen har högre kostnader än säkerhetsföretag i andra italienska regioner inte har förklarats tillräckligt. Den sicilianska arbetsmarknaden verkar i jämförelse med arbetsmarknaden i andra regioner inte ha några kännetecken som motiverar högre löner i denna sektor.

(30) Kommissionen tvivlar vidare på att man bör beakta de italienska myndigheternas argument om att prefekten kan ålägga prisbegränsningar för tjänster inom sektorn i fråga (så kallade legalitetstariffer, *tariffe di legalità*) och att det är nödvändigt att belöna de anställdas professionalism. Kommissionen anser att dessa argument inte klargör hur skillnaderna i legalitetstariffer påverkar ökningen av arbetskostnaderna på Sicilien.

(31) Kommissionen förklarade därför att den ansåg att det var nödvändigt att analysera denna fråga närmare, även med beaktande av eventuella synpunkter från tredje man. Endast efter att ha beaktat sådana synpunkter kunde kommissionen besluta om den åtgärd som de italienska myndigheterna har föreslagit påverkar handelsvillkoren i en utsträckning som strider mot det gemensamma intresset.

([10]) Se fotnot 27 i de riktlinjer som det hänvisas till i fotnot 9.

IV SYNPUNKTER FRÅN ITALIEN

(32) Varken de italienska myndigheterna eller tredje parter har inkommit med synpunkter för att avlägsna de tvivel som kommissionen anförde när den inledde det formella förfarandet.

V BEDÖMNING AV ÅTGÄRDEN

V.1 Laglighet

(33) Italien har anmält stödordningen, som innehåller en bestämmelse om genomförandeförbud, och genomfört den på grundval av reglerna om stöd av mindre betydelse i avvaktan på kommissionens godkännande, och har därmed uppfyllt procedurkraven i artikel 88.3 i EG-fördraget.

V.2 Stödordningens karaktär av statligt stöd

(34) Kommissionen anser att åtgärden utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget av följande skäl.

V.2.1 *Förekomst av statliga medel*

(35) Åtgärden innebär användning av statliga medel i form av uteblivna skatteintäkter för regionen Sicilien till ett belopp som motsvarar minskningen av stödmottagarnas skattebörda.

V.2.2 *Ekonomisk fördel*

(36) Åtgärden ger stödmottagarna en ekonomisk fördel till följd av sänkt effektiv skatt, vilket tar sig uttryck i en finansiell fördel i form av lägre skatt som kommer de stödmottagande företagen till godo omedelbart under de år som sänkningen tillämpas.

V.2.3 *Förekomst av selektivitet, eftersom åtgärden "gynnar vissa företag eller viss produktion"*

(37) Enligt den nationella lagen om regional produktionsskatt får alla regioner höja eller sänka den grundläggande skattesatsen på 4,25 % med högst en procentenhet. Det är alltså fråga om ett skattesystem som tillämpas symmetriskt, eftersom alla regioner rättsligt och faktiskt har befogenhet att höja eller sänka skattesatsen, vilket i sig inte innebär statligt stöd.

(38) Kommissionen har tidigare beslutat ([11]) att dessa begränsade befogenheter att ändra skattesatsen är symmetriska till sin natur, under förutsättning att de enskilda regionerna inte utnyttjar sin befogenhet till att inom ramen för detta utrymme för skönsmässiga bedömningar tillämpa olika skattesatser för olika sektorer eller olika skattesubjekt, och att de inte utgör statligt stöd. EG-domstolens dom i mål C-88/2003 ("Azzorre") ([12]) avviker inte från denna slutsats.

(39) I det nu aktuella ärendet har regionen Sicilien dock inte begränsat sitt ingripande till den ram för skönsmässiga bedömningar som ges i den nationella lagen, utan har använt sin befogenhet till att införa särskilda skattesatser för vissa sektorer och skattskyldiga, som är olika stora och lägre än den normala tillämpliga skattesatsen. Således ger

a) artikel 60.1 i den regionala lagen nr 17/2004 en fördel som enbart gynnar sicilianska kooperativ, vilket innebär att sicilianska företag som inte har formen av kooperativ utesluts från möjligheten att omfattas av åtgärden, och

b) artikel 60.2 i den regionala lagen nr 17/2004 en fördel i det att åtgärden gynnar en ekonomisk verksamhet som består i att tillhandahålla säkerhetstjänster. Dessutom tillhandahåller säkerhetsföretagen även följande tjänster: i) tillfällig förvaring av värdeföremål samt transporter eller eskort av föremål eller personer, ii) bevakning av egendom, iii) förvaltning av specialiserade arkiv och iv) produktion av säkerhetsapparatur och -system. Enligt kommissionen kan en del av dessa tjänster tillhandahållas av företag som inte är privata säkerhetsföretag i den mening som avses i den tillämpliga nationella lagen (kungligt lagdekret nr 773/1931).

V.2.4 *Snedvridning av konkurrensen*

(40) Enligt fast rättspraxis ([13]) är det för att det ska vara fråga om en snedvridning av konkurrensen tillräckligt att stödmottagaren konkurrerar med andra företag på en konkurrensutsatt marknad.

(41) Kommissionen noterar att åtgärderna i artikel 60.1 och 60.2 i den regionala lagen nr 17/2004 förefaller snedvrida konkurrensen och påverka handeln mellan medlemsstaterna, eftersom de leder till att befria stödmottagarna från en börda som de annars skulle ha fått bära.

([11]) Kommissionens beslut C(2005)4675 av den 7 december 2005 i ärende N 198/05 – *"Aiuto fiscale per la creazione di posti di lavoro in aree assistite, riduzioni IRAP – Legge n. 80/2005, articolo 11-ter"*. Ärenden i vilka kommissionen inte gör några invändningar, EUT C 42, 18.2.2006, s. 3.

([12]) EG-domstolens dom den 6 september 2006 i mål C-88/2003, *Portugisiska republiken mot Europeiska kommissionen*, ännu inte referera i rättsfallssamlingen.

([13]) Förstainstansrättens beslut av den 30 april 1998 i mål T-214/95, *Het Vlaamse Gewest (flamländska regionen) mot Europeiska kommissionen*, REG 1998, s. II-717.

(42) I detta ärende är, enligt de italienska myndigheternas uppgifter, stödmottagarna kooperativ (artikel 60.1 i den regionala lagen nr 17/2004) av vilken storlek som helst och verksamma i vilken sektor som helst. Eftersom kooperativen konkurrerar med andra företag på konkurrensutsatta marknader, kan artikel 60.1 i den regionala lagen nr 17/2004 enligt fast rättspraxis snedvrida konkurrensen och påverka handeln mellan medlemsstaterna. På liknande sätt anser kommissionen att åtgärden i artikel 60.2 i den regionala lagen nr 17/2004 snedvrider konkurrensen och påverkar handeln mellan medlemsstaterna.

(43) Med beaktande av det ovanstående konstaterar kommissionen att den föreslagna stödordningen utgör statligt stöd.

V.3 **Förenlighet**

(44) Eftersom åtgärden utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i fördraget måste det bedömas om den är förenlig med den gemensamma marknaden mot bakgrund av något av undantagen i artikel 87.2 och 87.3 i fördraget. Undantagen i artikel 87.2 avseende stöd av social karaktär som ges till enskilda konsumenter, stöd för att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer eller andra exceptionella händelser samt stöd som ges till näringslivet i vissa områden i Förbundsrepubliken Tyskland är inte tillämpliga i detta ärende. Åtgärden kan inte betraktas som ett viktigt projekt av gemensamt europeiskt intresse och är inte heller avsedd att avhjälpa en allvarlig störning i Italiens ekonomi, enligt vad som anges i artikel 87.3 b i fördraget. Åtgärden kan inte heller omfattas av undantaget i artikel 87.3 c, enligt vilket stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner kan få stöd, om det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset. Slutligen är stödet inte avsett att främja kultur och bevara kulturarvet (artikel 87.3 d i fördraget).

(45) Enligt artikel 87.3 a kan stöd för att främja den ekonomiska utvecklingen i regioner där levnadsstandarden är onormalt låg eller där det råder allvarlig brist på sysselsättning godkännas. Sicilien är en region som kan omfattas av detta undantag.

(46) I beslutet om att inleda det formella granskningsförfarandet förklarade kommissionen skälen för varför den tvivlade på att åtgärden kunde omfattas av undantaget i artikel 87.3 a i fördraget. Dessa skäl sammanfattas i punkterna 18–31 ovan. Eftersom varken Italien eller andra berörda parter har inkommit med några synpunkter, kan kommissionen inte göra annat än att konstatera att dessa tvivel har bekräftats.

VI **SLUTSATS**

(47) Kommissionen drar slutsatsen att den åtgärd som Italien har anmält och som beskrivs i punkterna 11–17, är oförenlig med den gemensamma marknaden, inte omfattas av något av undantagen i EG-fördraget och måste förbjudas. Enligt de italienska myndigheterna har stödet inte beviljats och det behöver således inte återkrävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den stödordning som Italien planerar att genomföra med stöd av tillämpningen av artikel 60 i den regionala lagen nr 17/2004 utgör statligt stöd.

Det stöd som avses i första stycket är oförenligt med den gemensamma marknaden och får inte genomföras.

Artikel 2

Italien skall inom två månader från delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om vilka åtgärder som har vidtagits för att följa beslutet.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Italien.

Utfärdat i Bryssel den 7 februari 2007.

På kommissionens vägnar

Neelie KROES

Ledamot av kommissionen